

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài thơ: **Cái Rét Nàng Bân** của thi hữu **Trần Quốc Bảo**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng**.

Cái Rét Nàng Bân

*Đông tàn, vào cuối Tháng Ba,
Tháng Tư, Xuân ấm, ngàn hoa tươi cười.
Thế mà, như kiểu trở trời,
Bỗng dưng lại lạnh, rớt rơi cả tuần!*

*Gọi là “Cái rét Nàng Bân”,
Tích xưa, tưởng đã có lần nghe qua.
Chuyện rằng: - Thuở ấy Nước ta.
Giặc Tàu xâm lấn, sơn hà điêu linh!*

*Trai thời, lớp lớp tòng chinh,
Gái thời, đảm lược, trung trinh chờ chồng!
“Nàng Bân” người vợ trẻ trung,
Chồng đi diệt giặc, ngoài vùng biên cương.*

*Thương chàng, tiết lạnh gió sương,
Nàng đan áo ấm, mến thương gửi chồng.
Áo đan xong, hết mùa Đông!
Nàng Bân buồn bã, đôi dòng chứa chan!*

*Có Bà Tiên đến hỏi han,
Biết nàng khóc, bởi áo đan lỡ thời!*

*Bà Tiên bay vội về Trời,
Tâu Ngọc Hoàng thấu, chuyện người vợ Ngoan.*

*Ngọc Hoàng bèn triệu bá quan,
Nam Tào Bắc Đẩu, đến ban lệnh truyền.
Rằng: “Trẫm thương cảnh vợ hiền,
Truyền cho Đông hết, được quyền tái lai!*

*Mỗi năm, lạnh lại vài ngày,
Bỏ công áo vợ đan tay chuyên cần!”
Ấy là “Cái Rét Nàng Bân”,
Ấy là cái lạnh đầu Xuân ngọt ngào!*

***Trần Quốc Bảo**
Richmond, Virginia
Địa chỉ điện thư của tác giả:
quocbao_30@yahoo.com*